

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 oraz art. 77 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) – dalej Kpa, w nawiązaniu do art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 z późn. zm.) – dalej ustawy ooś, po ponownym rozpatrzeniu wniosku z 22 sierpnia 2018 r. Przedsiębiorstwa Górniczego „SILESIA” Sp. z o.o.

odmawiam

określenia Przedsiębiorstwu Górniczemu „SILESIA” Sp. z o.o. (obecnie Przedsiębiorstwu Górniczemu „SILESIA” Sp. z o.o. w restrukturyzacji), z siedzibą w Czechowicach Dziedzicach przy ul. Górniczej 60

środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia pn.:

„Eksploracja węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej ze złoża „Dankowice 1””

Uzasadnienie

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Eksploracja węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej ze złoża „Dankowice 1”” zostało wszczęte 14 września 2018 r. na wniosek z 22 sierpnia 2018 r. Przedsiębiorstwa Górniczego „SILESIA” Sp. z o.o., z siedzibą w Czechowicach Dziedzicach przy ul. Górniczej 60 (obecnie Przedsiębiorstwo Górnicze „SILESIA” Sp. Z o.o. w restrukturyzacji).

Przedsiębiorstwo Górnicze „SILESIA” Sp. z o.o. przy piśmie z 15 grudnia 2025 r. poinformowało tut. organ, że obecnie trwa proces restrukturyzacji ww. przedsiębiorstwa (nazwa firmy, pod którą spółka obecnie działa: Przedsiębiorstwo Górnicze „SILESIA” Sp. z o.o. w restrukturyzacji).

Przedsięwzięcie będzie polegało na eksploatacji węgla kamiennego z jednego pokładu warstw rudzkich 405, ze złoża „Dankowice 1” o powierzchni 4,26 km², systemem ścianowym z zawalem stropu, w granicach projektowanego obszaru górniczego „Dankowice 1” administracyjnie zlokalizowanego w granicach gmin Wilamowice, Bestwina i Miedzna w województwie śląskim oraz gminy Brzeszcze w granicach województwa małopolskiego. Eksploatacja pokładu planowana była 5 ścianami na głębokości od 480 m do 990 m. Planowana przez kopalnię wielkość wydobycia dobowego miała wynieść ok. 2 - 3 tys. ton (0,4 - 0,6 mln ton rocznie) węgla netto (jedna ściana produkcyjna). Jako kopalina towarzysząca wydobywany miał być także metan. Eksploatacja złoża miała być prowadzona z wykorzystaniem istniejącej infrastruktury technicznej naziemnej i podziemnej Przedsiębiorstwa Górniczego „SILESIA” Sp. z o.o. w restrukturyzacji. Nie planowano aby wiązała się z realizacją obiektów budowlanych czy prowadzeniem innej działalności na

powierzchni terenu objętego granicami terenu górniczego „Dankowice 1”. Eksploatację złoża „Dankowice 1” zaplanowano do roku 2041.

Z uwagi na swój zakres planowane zamierzenie zostało zakwalifikowane zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 27 b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71) do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy oos, jako wydobywanie kopalin ze złoża metodą podziemną o wydobywaniu kopalin nie mniejszym niż 100 000 m³ na rok, dla których obligatoryjne jest sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 j) ustawy oos regionalny dyrektor ochrony środowiska jest organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin lub na wydobywaniu kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze, prowadzonych na podstawie koncesji. Wobec położenia planowanego zamierzenia na terenie województwa śląskiego, właściwym organem jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach (dalej RDOŚ).

Po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, obejmującej analizę raportu, udział społeczeństwa oraz uzyskanie wymaganych opinii i uzgodnień (uzgodnienie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach- postanowienie z 10 stycznia 2020 r., znak GL.RZŚ.436.73.1.2018.JC), Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach decyzją z 21 lipca 2020 r., zn.: WOOŚ.420.132.2018.AM/AS3/MP1.32, określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn.: „Eksploatacja węgla kamiennego i metanu jako kopaliny towarzyszącej ze złoża „Dankowice 1””.

Decyzja ta, w związku ze złożonymi odwołaniami, została uchylona przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (dalej GDOŚ) 2 grudnia 2021 r., znak DOOŚ-WDŚZOO.420.37.2020.aka.28 i sprawa została przekazana do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie mają przepisy obowiązujące przed 24.09.2019 r., w tym art. 4 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r., poz. 1712). Fakt ten ma istotne znaczenie, jeśli chodzi o rodzaj wymaganych załączników składanych do wniosku, ramy analizy zgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz określenie przez organ kręgu stron postępowania zgodnie z przepisami ustawy oos na dzień wydania decyzji.

Organy administracji publicznej obowiązane są do stosowania przepisów prawa obowiązujących w dacie podejmowania określonej czynności, np. wydania decyzji czy skierowania do strony wezwania. Powyższe wynika z zasady praworządności, ustanowionej w art. 6 Kpa. Organ obowiązany jest do uwzględnienia zmiany stanu prawnego, jaka nastąpiła w toku postępowania, o ile przepisy przejściowe nie nakazują orzekania w oparciu o przepisy dotychczasowe.

Liczba stron przedmiotowego postępowania wynosi powyżej 20, zatem o wszystkich czynnościach organu były one zawiadamiane za pomocą obwieszczeń (na tablicy ogłoszeń

w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach oraz gmin, na terenie których przedsięwzięcie będzie realizowane i na które będzie oddziaływać).

Uzasadnienie decyzji GDOŚ zawiera wytyczne/okoliczności, jakie należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy, a także w jakim zakresie materiał dowodowy powinien zostać uzupełniony. Organ II instancji wskazał m.in. na konieczność ponownego wyznaczenia terenu i zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w ujęciu szerszym – obejmującym teren Miasta Czechowice-Dziedzice oraz Pszczyna z uwagi na istniejącą infrastrukturę, która będzie służyła wydobyciu węgla kamiennego i metanu oraz wskazał na konieczność uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w zakresie oddziaływania na jednolite części wód, o analizy oddziaływania akustycznego, analizy oddziaływania na jakość powietrza, oddziaływania na klimat, oddziaływania skumulowanego oddziaływania na obszar Natura 2000 Stawy w Brzeszczach oraz analizy wariantowej przedsięwzięcia w świetle przepisów art. 66 ust. 1 pkt 5, 6, 6a i 7 ustawy ooś.

Jak wskazał organ II instancji, zasięg oddziaływania przedsięwzięcia nie jest tożsamy z terenem górniczym. Jest pojęciem szerszym, które w przypadku tego rodzaju przedsięwzięć, oprócz terenów objętych szkodliwym wpływem robót górniczych obejmuje także inne rodzaje wpływu na otoczenie, niezwiązane z odkształceniami górotworu jak emisje gazów i pyłów do powietrza, a także oddziaływanie akustyczne generowane przez instalacje i budynki zakładu górniczego. Projektowana eksploatacja może wpływać np. na warunki przepływu w ciekach czy emisje substancji do wód powierzchniowych również poza granicami terenu górniczego. W związku z powyższym określając zakres przedsięwzięcia, miejsce jego realizacji oraz zasięg oddziaływania należało uwzględnić także wykorzystywaną infrastrukturę powierzchniową wykorzystywaną w ramach przedmiotowego zamierzenia tj. Zakład Mechanicznej Przeróbki Węgla, szyby górnicze, stacje odmetanowania, miejsca magazynowania węgla, zwałowiska odpadów pogórnich, które będą źródłem oddziaływania na poszczególne elementy środowiska. Należało zatem uwzględnić te obiekty przy ustalaniu granic terenu i zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia, wskazać ich lokalizację oraz zweryfikować zasięg oddziaływania akustycznego, emisji gazów i pyłów do powietrza, a także zasięgu oddziaływania zrzutu wód dołowych do cieków powierzchniowych.

Przystępując ponownie do przeprowadzenia postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (po otrzymaniu akt sprawy 2.03.2022 r.) tuż. organ pismem z 8 marca 2022 r. zn.: WOOŚ. 420.132.2018.MP1.54 oraz pismem 20 maja 2022 r. zn.: WOOŚ. 420.132.2018.MP1.56 wezwał inwestora do uzupełnienia załączników, czyniących zadość wymogom formalnym wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w rozumieniu art. 74 ust. 1 ustawy ooś, o:

- 1) mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej, w szerszym rozumieniu, wynikającym z uzasadnienia decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska zn.: 2 grudnia 2021 r., zn.: DOOŚ-WDŚZOO.420.37.2020.aka.28,
- 2) mapę sytuacyjno-wysokościową sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującą obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, w szerszym rozumieniu jw.,

- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku wraz z graficznym przedstawieniem pokrycia terenu obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem szerzej rozumianej lokalizacji i zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia jw.

Jednocześnie w wezwaniu z 20 maja 2022 r. tut. organ wyjaśnił, że wezwanie dotyczące konieczności uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko zostanie skierowane do inwestora po uzupełnieniu i przeanalizowaniu powyższych kwestii. W związku z czym raport nie podlegał ponownej analizie i uzupełnieniu na tym etapie postępowania. Należy zaznaczyć, że braki merytoryczne raportu zostały wskazane w uzasadnieniu decyzji GDOŚ z 2 grudnia 2021 r., której treść znana była inwestorowi.

Inwestor dwukrotnie przy piśmie z 28 marca 2022 r. oraz 7 czerwca 2022 r. wystąpił z prośbą o wydłużenie terminu na uzupełnienie dokumentacji, na co tut. organ wyraził zgodę pismem z 6 kwietnia 2022 r. zn.: WOOŚ.420.132.2018.MP1.55 oraz 20 czerwca 2022 r. zn.: WOOŚ.420.132.2018.MP1.57.

Przy piśmie z 12 maja 2022 r., 27 czerwca 2022 r., a także 5 lipca 2022 r. inwestor przedłożył uzupełnienie wraz z wyjaśnieniami na ww. wezwania tut. organu.

W związku z powyższym braki formalne zostały usunięte i przystąpiono do dalszych czynności w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

RDOŚ pismem z 12 lipca 2022 r. zn.: WOOŚ.420.132.2018.MP1.58 wezwał inwestora do uzupełnienia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zgodnie ze wskazaniami decyzji GDOŚ z 2 grudnia 2021 r.

Wnioskiem z 12 grudnia 2022 r. Inwestor zwrócił się o zawieszenie postępowania, z uwagi na wyżej wskazane wezwanie tut. organu oraz wymagany stopień szczegółowości, w jakim powinny zostać sporządzone analizy oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Postanowieniem z 23 września 2022 r. zn.: WOOŚ.420.132.2018.MP1.58 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach zawiesił postępowanie w sprawie ponownego rozpatrzenia przedmiotowej sprawy. O powyższym fakcie poinformowano strony postępowania obwieszczeniem z 27 września 2022 r. zn.: WOOŚ.420.132.2018.MP1.60.

Przy piśmie z 21 lipca 2025 r. Inwestor wystąpił o podjęcie zawieszzonego postępowania. Postanowieniem z 2 września 2025 r. zn.: WOOŚ.420.132.2018.MP1.64 tut. organ podjął zawieszone postępowanie jednocześnie zawiadamiając o tym strony postępowania obwieszczeniem z 3 września 2025 r. zn.: WOOŚ.420.132.2018.MP1.65.

Pomimo że Inwestor wystąpił o podjęcie postępowania, to nie przedłożył uzupełnienia raportu na wezwanie tut. organu z 12 lipca 2022 r. W związku z powyższym pismem z 22 września 2025 r. ponowiono wezwanie. Jednocześnie w wezwaniu wskazano, iż biorąc pod uwagę zakres przedmiotowego wezwania oraz stopień szczegółowości, z jakim musi zostać uzupełniony raport przedłożony wraz z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a także znaczny upływ czasu od jego złożenia wraz z uzupełnieniami (w 2018 r.), w tym blisko trzyletni okres zawieszenia postępowania, zasadne jest sporządzenie jednolitego raportu. Raport ten powinien zostać wykonany zgodnie z art. 66 ustawy ooś i w szczególności zawierać informacje, o których uzupełnienie wzywa tut. organ.

Inwestor nie przedłożył uzupełnienia raportu na wezwanie z 22 września 2025 r. w terminie wskazanym w ww. wezwaniu. Z uwagi na powyższe ponownie wezwano go przy piśmie z 27 listopada 2025 r. i pouczone, że w przypadku braku odpowiedzi we wskazanym

w wezwaniu terminie sprawa zostanie rozpatrzona w oparciu o dowody będące w posiadaniu tut. Organu, przy czym nie spełniają one wymagań określonych w decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z 2 grudnia 2021 r. zn.: DOOS WDSZOO.420.37.2020.aka.28, co skutkować może odmową ustalenia warunków realizacji przedsięwzięcia.

Przy piśmie z 15 grudnia 2025 r. Inwestor wystąpił o przedłużenie terminu na złożenie uzupełnienia raportu lub zawieszenie postępowania z uwagi na trwający proces restrukturyzacji Przedsiębiorstwa Górniczego „SILESIA” Sp. z o.o. RDOŚ nie zgodził się na zawieszenie postępowania, gdyż proces restrukturyzacji nie stanowi przeszkody, od której rozstrzygnięcia zależałoby wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ani nie uniemożliwia dalszego prowadzenia postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie. Nie mniej jednak tut. organ wyraził zgodę na przedłużenie terminu złożenia uzupełnienia raportu (do 16 lutego 2026 r.) uznając, że zapewni to Inwestorowi możliwość realizacji jego praw procesowych bez konieczności zawieszania postępowania, przy zachowaniu zasady szybkości i sprawności postępowania administracyjnego. Pomimo powyższego Inwestor nie przedłożył wymaganego uzupełnienia we wskazanym terminie.

Biorąc pod uwagę powyższe RDOŚ działając na podstawie art. 10 § 1, art. 36 oraz art. 79a § 2 Kpa zawiadomił (zawiadomienie z 3 marca 2026, znak: WOOŚ.420.132.2018.MP1.68) strony postępowania o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także poinformował, że po przeanalizowaniu zebranego materiału dowodowego stwierdził, że na jego podstawie nie może określić środowiskowych uwarunkowań dla ww. przedsięwzięcia, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. W zawiadomieniu wskazano również, że strona może przedłożyć dodatkowe dowody, które pozwolą organowi na przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wyznaczono termin wydania decyzji. We wskazanym terminie nie zostały złożone żadne uwagi i wnioski. Inwestor nie przedłożył nowych dowodów pozwalających organowi na wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony.

W toku postępowania, do dnia wydania niniejszej decyzji inwestor nie przedłożył żadnych dodatkowych dowodów w sprawie, ograniczając się do przedłużania terminu uzupełnienia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W sytuacji, kiedy pomimo wezwania do uzupełnienia raportu, który jest podstawą do oceny wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, inwestor nie przedkłada potrzebnych materiałów organ prowadzący postępowanie powinien rozpatrzeć sprawę na podstawie dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego i wydać rozstrzygnięcie kończące postępowanie. Przedłużanie przez inwestora daty przedłożenia wymaganego przez tut. organ uzupełnienia dokumentacji nie tylko znacząco wydłużyło czas trwania postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ale także w konsekwencji skutkowało dezaktualizacją zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (wniosek wraz z załącznikami został złożony we wrześniu 2018 r.).

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy o oś decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Celem oceny oddziaływania na środowisko jest określenie możliwych negatywnych skutków dla środowiska związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia oraz wymagań, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego

szkodliwych. Ocena oddziaływania na środowisko to szczególna procedura mająca na celu ocenę skutków realizacji danego przedsięwzięcia na środowisko i jego elementy, decydująca o możliwości realizacji przedsięwzięcia (wyrok NSA z 10.03.2017 r., II OSK 1725/15). Postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej z przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko jest postępowaniem złożonym, wieloetapowym, wymagającym aktywności zarówno samego podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia, jak i lokalnej społeczności. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest dla inwestora co do zasady jednym z pierwszych etapów przygotowania inwestycji i odgrywa bardzo istotną rolę, wpływa bowiem nie tylko na uwarunkowania w zakresie jej lokalizacji czy charakterystyki, ale przede wszystkim przesądza o samej możliwości jej realizacji.

W orzecznictwie sądowym przyjmuje się (np. wyrok WSA w Poznaniu z 7.06.2017 r., IV SA/Po 121/17), że co do zasady organ może odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w następujących przypadkach:

- 1) niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 ustawy ooś) - w przypadku przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu węgla kamiennego ze złoża „Dankowice 1” kryterium lokalizacji stanowi „nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach”,
- 2) odmowy uzgodnienia warunków realizacji przez organ uzgadniający (art. 77 ust. 1 ustawy ooś), co wynika z wiążącego charakteru uzgodnienia,
- 3) braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany, jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie (art. 81 ust. 1 ustawy ooś), albo możliwość znaczącego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 ustawy ooś) lub nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami dorzecza (art. 81 ust. 3 ustawy ooś),
- 4) negatywnego oddziaływania na środowisko, niemożliwego do zlikwidowania czy zminimalizowania do poziomu dopuszczalnych emisji.

Jednakże należy mieć na uwadze, że organ właściwy do wydania decyzji musi dysponować materiałem dowodowym umożliwiającym określenie środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia. Nie jest możliwe ustalenie warunków realizacji dla przedsięwzięcia, nie mając przeprowadzonych szczegółowych analiz oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Oczywistym jest bowiem, że bez kluczowych informacji organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji oraz organy opiniujące nie mają możliwości określenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 77 § 1 Kpa organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

Zważając na powyższe, a także po wnikliwej analizie zgromadzonego materiału dowodowego, tut. organ uznał, że na obecnym etapie postępowania nie jest możliwe określenie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia. Decydujące znaczenie ma fakt, iż przedłożona dokumentacja pozostaje niekompletna oraz nie zawiera wszystkich niezbędnych opracowań i analiz, które umożliwiłyby przeprowadzenie pełnej i rzetelnej oceny oddziaływania inwestycji na środowisko.

W szczególności inwestor nie przedstawił analizy wpływu przedsięwzięcia na jednolite części wód powierzchniowych oraz podziemnych, sporządzonej zgodnie z obowiązującymi

przepisami i aktualnym stanem wiedzy. Brak jest również modelu hydrogeologicznego, który umożliwiłby ocenę potencjalnych zmian w układzie krążenia wód, w tym kierunków i prędkości przepływu, a także identyfikację możliwych oddziaływań na zasoby wodne. W konsekwencji nie można wykluczyć ryzyka pogorszenia stanu wód ani określić adekwatnych środków zapobiegawczych i minimalizujących ewentualne negatywne skutki realizacji inwestycji. Ponadto dokumentacja nie została uzupełniona o analizę akustyczną obejmującą funkcjonowanie infrastruktury powierzchniowej związanej z planowaną działalnością. Tym samym brak jest podstaw do oceny, czy planowana inwestycja nie spowoduje przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie.

Nie przedłożono również analizy wpływu inwestycji na jakość powietrza, uwzględniającej zarówno przewidywane emisje związane z projektowanym przedsięwzięciem, jak i emisje pochodzące z istniejących źródeł zanieczyszczeń, które wykorzystywane byłby do prowadzenia przedmiotowego wydobywania. Brak tej analizy uniemożliwia ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na stan jakości powietrza atmosferycznego, a tym samym ocenę ryzyka wystąpienia przekroczeń obowiązujących standardów jakości powietrza. Ponadto nie przedłożono aktualnych analiz dotyczących wpływu planowanego zamierzenia na obszary Natura 2000 oraz inne elementy środowiska przyrodniczego. Brak aktualnej inwentaryzacji przyrodniczej, która powinna stanowić podstawę do sporządzenia takich analiz, uniemożliwia przeprowadzenie rzetelnej, kompleksowej i wiarygodnej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W konsekwencji nie jest możliwe jednoznaczne określenie potencjalnych zagrożeń ani wskazanie adekwatnych środków minimalizujących ewentualne negatywne oddziaływania.

Podsumowując, wskazane powyżej braki należy uznać za najistotniejsze z punktu widzenia oceny oddziaływania na środowisko, gdyż uniemożliwiają one dokonanie rzetelnej i pełnej analizy wpływu planowanego przedsięwzięcia na poszczególne komponenty środowiska. Jednocześnie należy podkreślić, że również pozostałe uchybienia wyszczególnione w wezwaniu z 22 lipca 2022 r. zachowują swoją aktualność i również stanowią podstawę do odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.

Po upływie terminu na wypowiedzenie się co do zebranych materiałów określonym w zawiadomieniu RDOŚ z 3 marca 2026 r., znak: WOOŚ.420.132.2018.MP1.68, tut. organ ponownie przeanalizował zgromadzony materiał dowodowy. We wskazanym terminie nie zostały złożone żadne uwagi i wnioski. Inwestor nie przedłożył nowych dowodów pozwalających organowi na wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie uległ zmianie w stosunku do tego, który posłużył do wydania decyzji z 21 lipca 2020 r., a który GDOŚ uznał za niewystarczający do tego, aby wydać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. W konsekwencji brak jest nowych okoliczności faktycznych lub dowodów, które mogłyby uzasadniać odmienne rozstrzygnięcie sprawy.

Wobec powyższego Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach stwierdził, że na podstawie zabranego materiału dowodowego nie może określić środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu węgla kamiennego ze złoża „Dankowice 1”.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji (art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa).

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127a § 1 Kpa). Z dniem doręczenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 Kpa). Skutkiem zrzeczenia się odwołania jest niemożność zaskarżenia decyzji do organu odwoławczego i wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania (art. 130 § 4 Kpa).

Zgodnie z art. 57 § 5 pkt 1 oraz 2 Kpa w przypadku wnoszenia odwołania na adres do doręczeń elektronicznych organu administracji publicznej, czynność ta będzie skuteczna, jeżeli nadawca otrzyma dowód otrzymania, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, natomiast w przypadku wnoszenia odwołania w drodze przesyłki pocztowej czynność ta będzie skuteczna poprzez jej nadanie wyłącznie w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (tj. w placówce Poczty Polskiej S.A.) albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Nadanie pisma w placówce innego operatora będzie skuteczne o ile zostanie ono doręczone przed upływem terminu na jego złożenie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
dr Mirosława Mierczyk – Sawicka
/podpisano elektronicznie/

Otrzymuje:

1. Przedsiębiorstwo Górnicze „SILESIA” Sp. Z o.o. w restrukturyzacji
ul. Górnicza 60, 43-502 Czechowice-Dziedzice.
2. Strony postępowania – obwieszczeniem zgodnie z art. 49 Kpa
3. WOOŚ aa

Dokonano opłaty skarbowej zgodnie z ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111).

gł. specjalista Mateusz Podgornow